סרטן הפין וסרטן צוואר הרחם
והקשר לברית מילה

רני כשר

הדעה שסרטן הפין יכול להמנע ע״י מילה, הולכת אחורה אל תחילת ההיסטוריה הרפואית של המילה, בשנות השמונים של המאה התשע-עשרה. הדעה אז היתה שגירוי מתמשך של איבר כלשהו, עשוי לגרום להתפתחות סרטן, כמו שגירוי מתמשך של עשן סיגריות בחיך, עלול לגרום לסרטן החיך. גירוי מתמשך של העורלה, בעקבות אוננות, או בשל פימוזיס (עורלה הדוקה), עלול לגרום לסרטן הפין. הדעה לפיה העורלה עלולה לגרום לסרטן הפין מקובלת עד היום, אם כי עברה תמורות רבות במהלך השנים, לפחות לגבי הדרך בה המנגנון פועל.

בשנות החמישים היתה דעה, שנתמכה במספר מחקרים, שהסמגמה (הפרשה חלבית אשר מופרשת מהשכבה הפנימית של עור העורלה, ומשמשת כחומר סיכה המאפשר תנועה ללא חיכוך בין העורלה לבין עטרת הפין), עלולה לגרום הן לסרטן הפין, והן לסרטן צואר הרחם אצל בנות הזוג המיניות של גברים בלתי נימולים. מחקר מקיף משנת 1963 דחה טענות אלו.

במכתב שנשלח לאקדמיה האמריקאית לרפואת ילדים, ע״י האגודה של רופאי הסרטן האמריקאים ב-1996, מצהירה האגודה שאין היא רואה במילה אמצעי יעיל ונכון למניעת סרטן הפין וסרטן צואר הרחם. בנוסף, לגבי מחקרים שהראו שנשים המקימות יחסי מין עם גברים בלתי נימולים חשופות יותר להתפתחות סרטן צואר הרחם, אומרת האגודה שמחקרים אלו בוצעו לא נכון, הם מוטים, והקהילה המדעית לא לוקחת אותם ברצינות.

ב-1993 פרסמו Maden ועמיתו מחקר, בו רואיינו 110 גברים שחלו בסרטן הפין בין 1975 ל-1990 37% מהם היו נימולים. 20% נימולו כילודים. מכאן, שמילה אינה יכולה להוות אמצעי למניעת סרטן פין. סרטן הפין מופיע בשכיחות גבוהה אצל כאלו שמעשנים סיגריות, כאלו שיש להם יבלות על אברי המין, או כאלו שהיו להם 30 או יותר בני זוג מיני

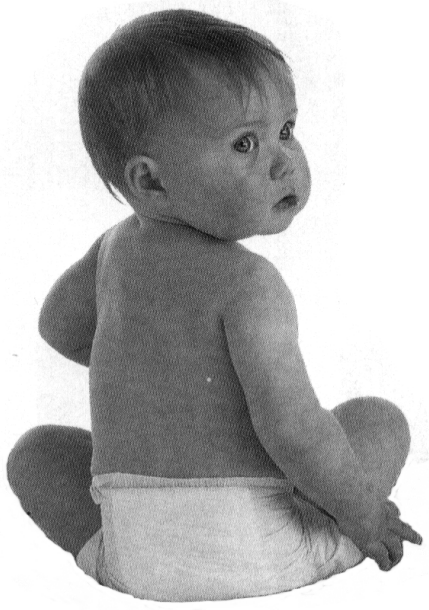

סרטן הפין מופיע בשכיחות של כ-1 על כל מאה אלף גברים בשנה, אחרי גיל 50. שכיחות המחלה אינה נמוכה בארה״ב יותר מארצות אירופאיות, למרות שבארה״ב רוב הגברים נימולים. אגודת רופאי הילדים הקנדית מתנגדת לביצוע מילה לשם מניעת סרטן הפין.

גם אם בודקים את ההיבט הכלכלי, הרי שכדי למנוע 2 מקרים של סרטן הפין, יש למול כמאה אלף איש (על פי הסטטיסטיקה הקנדית), בעלות כוללת של כ-3.8 מיליון דולר, שהיא פי 100 גבוהה יותר מהטיפול בשני מקרי סרטן הפין.

כדי להפחית את הסיכון לסרטן הפין, גבר צריך לשמור על היגיינה מתאימה, לא לקיים יחסי מין עם בנות זוג רבות, וכן להמנע מטבק.

מילה אינה יכולה למנוע סרטן הפין.

לגבי סרטן הרחם, ההשערה לפיה נגרמת המחלה מהסְמֶגְמָה הומצאה ע״י Wyder בשנת 1954, אולם מחקרו הוכח כמוטעה ביסודו, לאחר שהסתבר שהנשים שרואיינו על ידו לא ידעו אל נכון אם בעליהן נימולים או לא, וחלקן דיווחו על בעליהן כבלתי נימולים, בעוד שהם היו נמולים. Wyder הודה בטעותו זו ב-1960.

גם השוואה בין נשים יהודיות הנשואות לגברים נימולים, לבין נשים שאינן יהודיות, אשר נשואות לגברים בלתי נימולים, הראתה שאין הבדל בשכיחות הופעת סרטן צואר הרחם. זאת ועוד. גם נשים שבעליהן השתמשו בקונדום, אשר מונע את מגע הסמגמה, בדיוק כמו שקורה לאחר מילה (אז הסמגמה אינה קיימת), לא סבלו פחות מסרטן צואר הרחם, מאשר נשים הנשואות לגברים בלתי נימולים.

סרטן צואר הרחם מופיע בשכיחות גבוהה יותר אצל נשים שהתחילו לקיים יחסי מין בגיל צעיר, שכבו עם מספר גבוה של גברים, עישנו סיגריות או שהיו חולות במחלות מין מדבקות. לא נמצא שום קשר בין המצאות העורלה לבין שכיחות סרטן צואר הרחם אצל בני הזוג של הגברים הבלתי נימולים.

אף מילה מס.1
ינואר 1999

הראיות הרפואיות הנוכחיות מצביעות על כך שלברית מילה אין שום השפעה לשום כיוון על שכיחות סרטן הפין או סרטן צוואר הרחם.

אין שום סיבה רפואית להסרה שגרתית של העורלה לתינוקות שנולדו.

The World Book Medical Encyclopedia, 1993.